QURAN (BOSNIAN)

36 - YÃ¢-Â-SÃ®n

1. Ja Sin.

2. Tako Mi KurÂ’ana mudrog,

3. ti si, uistinu, poslanik,

4. na pravom putu,

5. po objavi Silnoga i Samilosnoga,

6. da opominje{ narod ~iji preci nisu bili opominjani, pa je ravnodu{an!

7. O ve}ini njih se ve} obistinila Rije~ - zato oni ne}e vjerovati.

8. Mi smo u~inili da budu kao oni za ~ije smo vratove sind`ire stavili sve do podbradaka, - zato su oni glava uzdignutih,

9. i kao oni ispred kojih i iza kojih smo pregradu metnuli i na o~i im koprenu stavili, - zato oni ne vide,

10. i njima je svejedno opominjao ih ti ili ne opominjao, oni ne}e vjerovati.

11. Tvoja opomena }e koristit samo onome koji KurÂ’an slijedi i Milostivoga se boji, iako ga ne vidi; njega obraduj oprostom i nagradom lijepom!

12. Mi }emo, zaista, mrtve o`ivjeti i Mi smo zapisali ono {to su uradili i djela koja su iza sebe ostavili; sve smo Mi to u Knjizi jasno pobrojali.

13. Navedite im kao pouku stanovnike jednog grada kad su im do{li poslanici;

14. kad im Mi poslasmo dvojicu, ali im oni ne povjerova{e, i poja~asmo tre}im, pa reko{e: "Mi smo vama poslani!" Â–

15. "Vi ste ljudi kao i mi" Â– oni odgovori{e -, "Milostivi nije objavio ni{ta, vi neistinu govorite!"

16. "Gospodar na{ zna da smo, doista, vama poslani" Â– reko{e oni Â–

17. "i du`ni smo samo da jasno obznanimo."

18. Oni reko{e: "Mi slutimo da nam nesre}u donosite; ako se ne okanite, kamenova}emo vas i sti}i }e vas, zaista, bolna patnja oko nas."

19. "Uzrok va{e nesre}e je s vama!" Â– reko{e oni. "Zar zato {to ste opomenuti? Ta vi ste narod koji svaku granicu zla prelazi."

20. I s kraja grada `urno do|e jedan ~ovjek i re~e: "O narode moj, slijedi one koji su poslani,

21. slijedite one koji od vas ne tra`e nikakvu nagradu, a na pravom su putu!

22. Za{to da se ne klanjam Onome koji me je stvorio, a Njemu }ete se vratiti?

23. Za{to da prihvatam druge bogove mimo Njega? Ako Milostivi ho}e da me sna|e neko zlo, njihovo posredovanje ne}e mi biti ni od kakve koristi i oni me ne}e mo}i spasiti,

24. a ja bih tada bio u pravj zabludi;

25. ja vjerujem u Gospodara va{eg, ~ujte mene!Â’

26. I re}i }e se: "U|ite u d`ennet!Â' Â– a oni }e re}i: "Kamo sre}e da narod moj zna

27. za{to mi je Gospodar moj oprostio i lijep mi prijem priredio!Â'

28. I protiv naroda njegova, poslije njega, Mi nismo vojsku s neba poslali, niti smo to ikada ~inili.

29. samo bi se ~uo jedan u`asan krik, i oni bi odjednom svi pomrli.

30. O kako su ljudi jadni! Nijedan poslanik im nije do{ao, a da mu se nisu narugali.

31. Kako oni ne znaju koliko smo prije njih naroda uni{tili od kojih im se niko vratio nije,

32. a svi oni bi}e zajedno pred Nas dovedeni.

33. Dokaz im je mrtva zemlja: Mi joj `ivot dajemo i iz nje ni~e `ito koje oni jedu;

34. Mi po njoj stvaramo ba{~e, palmike i vinograde, i ~inimo da iz nje izvori izviru, -

35. da oni jedu plodove njihove i od onoga {to ruke njegove privrijede, pa za{to ne}e da budu zahvalni?

36. Neka je hvaljen Onaj koji u svemu stvara pol: u onome {to iz zemlje ni~e, u njima samima, i u onome {to oni ne znaju!

37. I no} im je dokaz: Mi uklanjamo dnevnu svjetlost i oni ostaju u mraku.

38. I Sunce se kre}e do svoje odre|ene granice, to je odredba Silnoga i Sveznaju}eg.

39. I Mjesecu smo odredili polo`aj; i on se uvijek ponovo kre}e kao stari savijeni palmin prut.

40. NitÂ' Sunce mo`e Mjesec dosti}i nitÂ' no} dan presti}i, svi oni u svemiru plove.

41. Dokaz im je i to {to potomke njihove u la|ama krcatim prevozimo

42. i {to za njih, sli~ne njima, stvaramo one na kojima se voze.

43. I ako `elimo, Mi ih potopimo, i ne}e im spasa biti, ne}e se izbaviti,

44. osim ako im se ne smilujemo, da bi do roka odre|enog u`ivali.

45. A kad im se rekne: "Bojte se onoga {to se prije vas dogodilo i onoga {to vas ~eka da biste pomilovani bili..."

46. I ne do|e im ni jedan dokaz od Gospodara njihova kojem oni le|a ne okrenu.

47. A kad im se ka`e: "Udjeljujte od onoga {to vam Allah daje", - onda nevjernici govore vjernicima: "Zar da hranimo onoga koga je Allah, da je htio, mogao nahraniti? Vi ste, uistinu, u pravoj zabludi!Â'

48. I govore: "Kad }e ve} jednom ta prijetnja, ako istinu govorite?"

49. A ne ~ekaju drugo do stra{an glas koji }e ih, dok se budu jedni s drugima prepirali, obuzeti,

50. pa ne}e mo}i ni{ta oporu~iti, niti se ~eljadi svojoj vratiti.

51. I puhnu}e se u rog, pa }e oni iz grobova prema Gospodaru svome pohrliti,

52. govore}i: "Te{ko nama! Ko nas iz na{ih grobova o`ivi?" Â– "Eto ostvaruje se prijetnja Milostivog, poslanici su istinu govorili!Â'

53. Bi}e to samo jedan glas i oni }e se svi pred Nama obreti.

54. Danas se ne}e nikome nepravda u~initi i vi }ete, prema onom kako ste radili, nagra|eni biti.

55. stanovnici d`enneta u`iva}e toga dana u blagodatima veseli i radosni,

56. oni i `ene njihove bi}e u hladovini na ukra{enim divanima naslonjeni,

57. u njemu }e imati vo}a, i ono {to budu `eljeli.

58. "Mir vama!" Â– bi}e rije~i Gospodara Milostivog -,

59. "a vi, o gre{nici, danas se odvojite!"

60. O sinovi Ademovi, zar vam nisam naredio: "Ne klanjajte se {ejtanu on vam je neprijatelj otvoreni,

61. ve} se klanjate Meni; to je put pravi

62. On je mnoge od vas u zabulu odveo, kako niste pameti imali?!

63. Ovo je d`ehennem kojim vam se prijetilo,

64. pr`ite se sada u njemu zato {to niste vjerovali!Â’

65. Danas }emo im usta zape~atiti, njihove ruke }e Nam govoriti, a noga njihove }e o onom {to su radili svjedo~iti.

66. Da smo htjeli, mogli smo ih vida njihova li{iti, pa kad bi na put po{li, kako bi vidjeli?

67. A da smo htjeli, mogli smo ih na mjestu na kome su zgrije{ili u ne{to pretvoriti, pa ne bi mogli nikuda oti}i niti se vratiti.

68. Onome kome dug `ivot damo, Mi mu izgled nagore izmjenimo. Zar oni ne razumiju?

69. Mi poslanika nismo pjesni{tvu u~ili, to mu ne prili~i. Ovo je samo pouka Â– KurÂ’an jasni,

70. da opominje onoga ko ima pameti, i da zaslu`e kaznu nevjernici.

71. Kako one ne vide da Mi samo zbog njih stoku stvaramo i da oni njome raspola`u kao vlasnici!

72. i da smo im dali da se njome slu`e Â– na nekim ja{u, a nekima se hrane,

73. i drugih koristi od nje imaju, i mlijeko, pa za{to nisu zahvalni,76.

74. ve} pored Allah druge bogove prihvataju u nadi da }e im oni na pomo}i biti;

75. oni im, me|utim, ne}e mo}i pomo}i, a oni su njima poslu{na vojska.

76. I nek te ne `aloste rije~i njihove; Mi, doista, znamo i ono {to kriju i ono {to pokazuju.

77. Kako ~ovjek ne vidi da ga Mi od kapi sjemena stvaramo, i opet je otvoreni protivnik,

78. i Nama navodi primjer, a zaboravlja kako je stvoren, i govori: "Ko }e o`ivjeti kosti, kad budu truke?"

79. Reci: "O`ivje}e ih Onaj koji ih je prvi put stvorio; On dobro zna sve {to je stvorio,

80. Onaj koji vam iz zelenog drve}a vatru stvara i vi njome potpaljujete."

81. Zar Onaj koji je stvorio nebesa i Zemlju nije kadar da stvori njima sli~ne? Jeste, On sve stvara i On je sveznaju}i;

82. 83. i zaista On mo`e, kada ne{to ho}e, samo za to rekne: "Budi!" Â– i ono bude.

83. Pa neka je hvaljen Onaj u ~ijoj je ruci vlast nad svim, Njemu }ete se vratiti!